

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/103/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120010807
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2120010807.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného A. M., nar. XX. Z. XXXX v C., trvalé bydlisko D. XX/XX, N., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 27. mája 2020, č. k. 3PP/52/2020-22, na neverejnom zasadnutí konanom 10. septembra 2020 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. M. zamietla.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) uznesením z 27. mája 2020, č. k. 3PP/52/2020-22, podľa § 66 odsek 1 písmeno b), odsek 2 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného A. M. (ďalej len odsúdený) o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava z 24. augusta 2017, sp. zn. 6T/8/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava z 22. marca 2018, sp. zn. 5To/103/2017.

Zamietnutie žiadosti okresný súd odôvodnil tým, že odsúdený splnil formálnu podmienku, teda vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu a tiež splnil prvú materiálnu podmienku vzhľadom na obsah hodnotenia ústavu ohľadom jeho správania sa počas výkonu trestu. Avšak podľa názoru okresného súdu odsúdený nespĺňa druhú materiálnu podmienku, teda nie je možné od neho dôvodne očakávať, že na slobode povedie riadny život. V tomto smere okresný súd poukázal na registra trestov odsúdeného, kde má evidovaných štrnásť záznamov, pre rozličnú trestnú činnosť s gradujúcou tendenciou. Okresný súd osobitne vyhodnotil aj to, že odsúdený už bol v minulosti trikrát podmienené prepustený (OS Trnava sp. zn. 2PP/542/97, OS Bratislava I sp. zn. PP/125/2001, sp. zn. 4PP/145/2012) a napriek opakovanému využitiu tohto mimoriadneho inštitútu sa ďalej dopúšťal trestnej činnosti. Na základe toho okresný súd usúdil, že doterajší výkon trestu odňatia slobody nemá na odsúdeného potrebný prevýchovný účinok a riziko jeho sociálneho zlyhania je veľmi vysoké. Okresný súd dodal, že samotné plnenie si povinností a riadne správanie sa počas výkonu trestu odňatia slobody, t. j. v prostredí vynútenej disciplíny, nemôže byť samé o sebe dôvodom na použitie takého mimoriadneho inštitútu, akým je podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil odsúdený sťažnosť ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí. Prokurátor sa práva na podanie sťažnosti vzdal.

Odsúdený svoju sťažnosť odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu 29. júna 2020. V sťažnosti uviedol, že v prípade prepustenia u neho nie je daná dôvodná obava z pokračovania v trestnej činnosti. Namietal, že mu okresný súd vyčítal trestnú činnosť spred niekoľkých rokov ako aj to, že už v minulosti bol trikrát podmienené prepustený, pričom súd vôbec nevzhladol, že sa osvedčil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia a nebol nikdy trestaný za zločin. Poukázal na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS, v ktorom bolo doporučené jeho prepustenie. V konečnom návrhu preto žiadal, aby krajský súd podľa § 194 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku napadnuté uznesenie zrušil a vo veci sám rozhodol tak, že ho podmienené prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody. Ďalej navrhol, aby mu bola určená skúšobná doba, probačný a mediačný dohľad a primerané povinnosti a obmedzenia.

Prokurátor sa k sťažnosti odsúdeného nevyjadril.

Okresný súd predložil spisový materiál Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) na rozhodnutie 5. augusta 2020.

Krajský súd ako nadriadený orgán, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal odsúdený sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Pokiaľ ide o splnenie formálnej podmienky na podmieňané prepustenie, okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu, keď dňom 22. marca 2020 vykonal 2/3 z trestu, ktorý aktuálne vykonáva a bol mu uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava z 24. augusta 2017, sp. zn. 6T/8/2017, v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava z 22. marca 2018, sp. zn. 5To/103/2017 pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s použitím § 139 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, pre zločin výroby detskej pornografie podľa § 368 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom prechovávanie detskej pornografie a účasti na detskom pornografickom predstavení podľa § 370 odsek 1 Trestného zákona.

Taktiež okresný súd dospel k správne záveru, keď u odsúdeného konštatoval splnenie prvej materiálnej podmienky, nakoľko bolo nepochybné z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, nakoľko bol aj jedenkrát disciplinárne odmenený 15. marca 2020 pochvalou za vzornú pracovnú morálku na pracovisku, pričom disciplinárne potrestaný nebol.

Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku v tomto smere sa krajský súd tiež plne stotožnil s názorom okresného súdu, že od odsúdeného nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V tomto smere poukazuje krajský súd na správne a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého uznesenia. Krajský súd k sťažnostným námietkam odsúdeného uvádza, že zmysel podmieňaného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmieňane prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, na ktoré súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti aj na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Takýto predpoklad u odsúdeného nie je z dôvodov, ktoré okresný súd v napadnutom uznesení podrobne rozviedol. Krajský súd sa týmito dôvodmi v celom rozsahu stotožňuje bez potreby ich opakovať.

Pokiaľ odsúdený v sťažnosti namietal, že ak bol v minulosti podmieňane prepustený, vždy sa v skúšobnej dobe osvedčil, tento argument je z pohľadu aktuálne prejednávanej žiadosti irelevantný. Podstatné je to, že ani opakované benefity v podobe podmieňaného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody ho od ďalšej trestnej činnosti neodradili.

Pri posudzovaní jeho aktuálnej žiadosti bolo potrebné taktiež zohľadniť charakter trestnej činnosti, za ktorú aktuálne vykonáva trest, kedy sa dopustil zločinu na chránenej osobe - dieťaťi.

Pokiaľ odsúdený v sťažnosti vytýkal, že okresný súd prihliadol aj na tie jeho predchádzajúce odsúdenia, ktoré má už zahladené, k tomu krajský súd uvádza, že posúdenie otázky novej recidívy je vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, no pri skúmaní tejto miery sa vychádza z objektívnych kritérií, medzi ktoré patrí predchádzajúci spôsob života odsúdeného i jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti. Z hľadiska posudzovania sklonov odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti je možné prihliadať aj na zahladené odsúdenia, lebo zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia právne zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, ale nie aj sama skutočnosť, že páchatel trestný čin spáchal.

Hodnotiac všetky uvedené skutočnosti, dospel krajský súd k záveru, že náprava a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas výkonu celého nariadeného trestu odňatia slobody, pričom podmieňaným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je účinná ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov. Riziko recidívy u odsúdeného vzhľadom k jeho trestnej minulosti je veľké a nie je možné konštatovať, že by sa odsúdený v prípade podmieňaného prepustenia nedopustil žiadneho protiprávneho konania, resp. že by viedol riadny život.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.